

[Arbejdsministeren]

Men det må ikke, som jeg sagde det før, og som jeg gerne vil gentage, indebære, at jobtilbud tilbageholdes fra opslagstavlerne, idet alle kvalificerede ansøgere må have adgang til selv at tage stilling til, om de vil søge de pågældende job.

Tyroll (VS):

Det er klart, at dette spørgsmål ligger i forlængelse af den forespørgselsdebat, som vi rejste forleden, og hvor vi netop ikke fik svar på dette spørgsmål.

Jeg er da glad for, at der i det svar, jeg har fået fra arbejdsministeren, er indeholdt, at man vil sørge for, at de jobtilbud, der foreligger, kommer op på jobtavlen. Men jeg er ikke så glad for den del af svaret, der lyder på, at man vil acceptere de krav, der stilles fra arbejdsgivernes side om, at man skal kunne tale dansk for at få et job. Da disse fremmedarbejdere kom ind i landet, var der brug for dem, da ville arbejdsgiverne gerne have dem, og da var der ikke nogen problemer med, om de kunne dansk eller ej, men nu bruger man det altså i allerhøjeste grad over for fremmedarbejderne som middel til bl. a. at fratage dem arbejdsløshedsunderstøttelse. Det har vi tidligere haft oppe som et problem i forbindelse med spørgsmålet om de 9 tyrkiske kvinder, som fik frataget arbejdsløshedsunderstøttelsen.

Vi finder, at idet arbejdsformidlingen fortsætter med en praksis som den, der her er skitseret, ligger der en diskrimination, som bevirker, at det er vanskeligere for fremmedarbejderne at opnå arbejde, samtidig med at man har skærpet reglerne om at være til rådighed. Denne kombination af disse dårlige regler og disse dårlige funktioner i arbejdsformidlingen gør det vanskeligere for fremmedarbejderne at få et arbejde og opretholde tilknytningen til arbejdsmarkedet, så jeg havde faktisk håbet på, at arbejdsministeren havde svaret mere positivt og sagt, at han ville fjerne disse hindringer. Men jeg ser dette som yderligere en bekræftelse på, at det er nødvendigt at få arbejdsformidlingen bort fra den statslige arbejdsformidling og lagt over til fagforeningerne, så man dér kan udføre det fagpolitiske slagsmål for at hindre denne diskriminering.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 53

5) Til statsministeren af:

Anne Grete Holmsgård (VS):

»Vil statsministeren afkræfte, at der fremover skal gælde forskellige regler for partier, der er repræsenteret i folketinget, og partier og organisationer, der ikke er det, med hensyn til invitation af repræsentanter for befrielsesbevægelser til Danmark?«

Skriftlig begrundelse

I oktober inviterede VS en repræsentant for PLO, Kammal Nammeri, til Danmark for at deltage i en række offentlige møder. Dette fik hr. Poul Schlüter til at spørge statsministeren, om det virkelig var meningen, at der ville blive givet indrejsetilladelse til omtalte person, der blev betegnet som notorisk morder og terrorist.

I et brev fra statsministeren til Poul Schlüter (citeret i Berlingske Tidende den 6. november) svarede statsministeren, at der i »det skøn, danske myndigheder udøver over, hvilke personer der kan bevilges indrejsevisum til Danmark, må ... indgå med betydelig vægt, at der foreligger en invitation fra en gruppe i folketinget.« Denne formulering åbner efter min mening op for en særdeles farlig stramning af ytringsfriheden, fordi den skaber tvivl om, hvorvidt den samme person kunne have fået visum, hvis han f.eks. var blevet inviteret af DKP eller en af de andre grupper, der er med til at arrangere de offentlige møder med Kammal Nammeri.

Mig bekendt er der præcedens for, at personer, der ikke er eftersøgt eller tiltalt for noget strafbart i Danmark, kan få indrejsetilladelse (om end ikke altid opholdstilladelse).

Borgerlige kræfter, bl.a. Poul Schlüter, har på mange måder forsøgt at forhindre Kammal Nammeri i at komme til orde i Danmark, fordi de oplysninger, der gennem Kammal Nammeri vil komme til offentlighedens kendskab, er oplysninger, de borgerlige kræfter ikke er interesseret i, og som går mod deres interesser i at forsvare den israelske stat. Det er meget beklageligt, at statsministeren i sit svar til Poul Schlüter overhovedet omtalte de beskyldninger, der er blevet fremlagt i Berlingske Tidende. Der er på intet tidspunkt ført bevis angående disse påstande. Tværtimod er de fra Kammal Nam-